

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 7C/233/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112217999
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriel Slobodník
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2015:6112217999.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudcom JUDr. Gabrielom Slobodníkom v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi Š. E., Y. XX. XX. XXXX, E. Z. N. XXX, E. E., št. občanovi SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. Legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, v konaní zastúpenom JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sov. Hrdinov 163/66, Svidník, o zaplatenie 516,55 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a**.

Odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 20. 07. 2012 domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 516,55 Eur s príslušenstvom, ktorú pohľadávku nadobudol ako postupník na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa XX. XX. XXXX.

Podľa tvrdenia navrhovateľa, jeho právny predchodca (VÚB, a.s.) a odporca uzatvorili dňa XX. XX. XXXX zmluvu č. XXXXXXXX, na základe ktorej sa odporca zaviazal uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas. Odporca si podľa tvrdenia navrhovateľa túto zmluvnú povinnosť neplnil, čím sa dostal do omeškania a ku dňu postúpenia pohľadávky dlhoval sumu 576,34 Eur. Odporca uznal uvedený záväzok v Dohode o uznaní záväzku zo dňa XX. XX. XXXX. Do podania návrhu na súd uhradil 59,79 Eur (dňa 11. 06. 2007 sumu 49,79 Eur, 30. 06. 2011 sumu 10,- Eur), preto jeho dlh predstavuje 516,55 Eur s príslušenstvom v podobe kapitalizovaného úroku z omeškania 138,21 Eur, úroku z omeškania vo výške 6 % ročne zo sumy 109,54 Eur od 18. 02. 2006 do zaplatenia a zo sumy 407,01 Eur od 01.07. 2011 do zaplatenia. Zároveň si navrhovateľ uplatnil náhradu trov konania.

Vo veci bol dňa 02. 08. 2012 vydaný platobný rozkaz č. k. 14RO/289/2012 - 27, proti ktorému podal odporca v zákonnej lehote odôvodnený odpor, v dôsledku čoho bol platobný rozkaz zrušený v zmysle § 174 ods. 2 O.s.p. Odporca uviedol, že žiada o splatenie dlhu v primeraných mesačných splátkach. Je nezamestnaný, poberá z úradu práce, sociálnych vecí a rodiny mesačne 53,- Eur.

Podaním doručeným súdu dňa 21. 09. 2012 oznámilo Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, v zastúpení JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, svoj vstup do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Vedľajší účastník

požiadal o doručenie návrhu spolu s prílohami, ktoré mu boli doručené dňa 04. 12. 2013, a zároveň podal návrh na náhradu trov konania. K návrhu sa vedľajší účastník do rozhodnutia súdu nevyjadril.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení zo dňa 18. 09. 2014 oznámil, že súhlasí s úhradou pohľadávky a jej príslušenstva odporcom formou splátkového kalendára v minimálnej výške 20,- Eur mesačne až do zaplatenia, pod hrozbou straty výhody splátok.

Nakoľko hodnota sporu nedosiahla 1000,- Eur, jedná sa o drobný spor (§ 200ea ods. 1 O.s.p.), preto súd v súlade s § 115a ods. 2 O.s.p. rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listín predložených navrhovateľom a to zmluvou o vydaní a používaní „pôžičkovej karty Triangel PREMIUM“ zo dňa 24. 06. 2004, obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Slovenské kreditné karty, a.s., zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa XX. XX. XXXX vrátane prílohy č. 1 k zmluve, dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 07. 06. 2011, pokusom o zmier, písomnými vyjadreniami odporcu a právneho zástupcu navrhovateľa a zistil tento skutkový stav:

Medzi právnym predchodcom navrhovateľa (VÚB, a.s.) v zastúpení spoločnosťou Slovenské kreditné karty, a.s. a odporcom ako klientom bola dňa 24. 06. 2004 uzatvorená zmluva o vydaní a používaní „I. R. L. I. Č.. XXXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Slovenské kreditné karty, a.s. (ďalej „Obchodné podmienky“). Odporcovi bol poskytnutý úverový rámec 30 000,- Sk splatný v 30 mesačných splátkach po 1 000,- Sk. Podľa bodu 31. písm. b) Obchodných podmienok, ak klient napriek výzve nezplatí povinnú splátku a ostatné splatné čiastky v stanovenej lehote, banka má právo vyhlásiť celý dlžný zostatok za okamžite splatný.

Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa XX. XX. XXXX uzatvorenej medzi Všeobecná úverová banka, a.s. ako postupcom 1/, Consumer Finance Holding, a.s. ako postupcom 2/ a navrhovateľom ako postupníkom, navrhovateľ nadobudol aj pohľadávku voči odporcovi. Podľa prílohy č. 1 k zmluve, ku dňu postúpenia predstavovala pohľadávka voči odporcovi sumu 576,34 Eur. Úver bol predčasne zosplatený k 17. 02. 2006.

Navrhovateľ v návrhu uviedol, že odporca po postúpení pohľadávky uhradil 59,79 Eur a to dňa 11. 06. 2007 sumu 49,79 Eur a dňa 30. 06. 2011 sumu 10,- Eur, preto jeho dlh predstavuje 516,55 Eur (576,34 Eur - 59,79 Eur) s príslušenstvom.

Navrhovateľ ako veriteľ uzatvoril s odporcom ako dlžníkom dňa XX. XX. XXXX Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku. V bode 2 predmetnej dohody s názvom „Uznanie záväzku“ sa uvádza, že osoby uvedené v bode 1. 2, alebo 1. 3 tejto dohody, t.j. dlžník, spoludlžník uznávajú čo do právneho dôvodu a výšky záväzkov voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom Consumer Finance Holding, a.s., číslo zmluvy XXXXXX. Dlžná suma pozostáva z istiny vo výške 526,55 Eur, príslušenstva pohľadávky podľa zmluvy a nákladov na inkasné konanie vo výške 86,30 Eur. V bode 3 dohody s názvom „Forma splatenia záväzku“ sa odporca zaviazal splatiť svoj záväzok voči veriteľovi v mesačných splátkach (výška splátky neuvedená) splatných 25. dňa v mesiaci počnúc dňom 25. 06. 2011 s tým, že mu bude bez odkladu zaslaný písomný splátkový kalendár s podrobným rozpisom splátok, ktorý nemá vplyv na platnosť tejto dohody. V tomto bode je ďalej zakomponované aj vyhlásenie odporcu o tom, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Dohodu za navrhovateľa podpísala N. C. (bez osobitného splnomocnenia), hoci konateľom navrhovateľa v rozhodnom čase bol Q.. N. Š..

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom

2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

Podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom do 30. 06. 2006, zmluva o spotrebiteľskom úvere, musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom do 30. 06. 2006, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať náležitosti uvedené v § 4 ods. 2 písm. a) až i), okrem iného aj ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN) pričom ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov /§4 ods. 2 písm. g)/.

Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom do 30. 06. 2006, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok a poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere..

Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 524 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej „OZ“), veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 37 ods. 1 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 558 OZ ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 110 ods. 1 veta druhá OZ ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Vzhľadom na procesný charakter citovaného ustanovenia, chýbajúce prechodné ustanovenia vo vzťahu k nemu, a skutočnosť, že navrhovateľom uplatnený nárok je nárokom z typovej - spotrebiteľskej zmluvy, bol súd ako orgán rozhodujúci o nároku zo spotrebiteľskej zmluvy povinný ex offa skúmať, či právo navrhovateľa nie je premlčané, hoci odporca námietku premlčania nevzniesol.

V prejednávanej veci sa navrhovateľ ako postupník domáha voči odporcovi v postavení dlžníka zaplata sumy 516,55 Eur príslušenstvom, pričom sa jedná o pohľadávku, ktorú mal nadobudnúť na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 01. 03. 2007 od postupcu 1/ VÚB, a.s. (banky) a postupcu 2/ Consumer Finance Holding, a.s. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia predstavovala sumu 576,34 Eur, z ktorej odporca po postúpení pohľadávky uhradil 59,79 Eur, preto jeho dlh predstavuje 516,55 Eur s príslušenstvom.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa - bankou (VÚB, a.s.) v zastúpení spoločnosťou Slovenské kreditné karty, a.s. a odporcom - spotrebiteľom bola uzatvorená zmluva o vydaní a používaní „Pôžičkovej karty L. I. Č. XXXXXXXXXX, ktorej predmetom bolo poskytnutie úverového rámca pre odporcu vo výške 30 000,- Sk. Ide o tzv. typovú zmluvu v zmysle § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb., a zároveň zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z., ktorá musí mať písomnú formu a obsahovať náležitosti uvedené v § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. Súd po preskúmaní predmetnej zmluvy konštatuje, že neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 písm. a), g), i) zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom do 30. 06. 2006, v dôsledku čoho sa poskytnutý úver považuje v zmysle § 4 ods. 2 písm. g) citovaného zákona za bezúročný a bez poplatkov.

Vzhľadom k tomu, že predmetom konania je postúpená pohľadávka zo spotrebiteľskej zmluvy, súd ex offa skúmal, či nárok navrhovateľa nie je premlčaný (§ 5b zákona č. 250/2007 Z.z.) a či je daná aktívna vecná legitímácia navrhovateľa.

Novela Občianskeho zákonníka - zákon č. 102/2004 Z. z. s účinnosťou od 01. 04. 2015 doplnila § 52 ods. 2 o ďalšiu vetu v znení „Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.“ Z dôvodovej správy k novele vyplýva, že cieľom jej prijatia je odstrániť výkladové povinnosti v otázke použitia Občianskeho alebo Obchodného zákonníka na spotrebiteľské vzťahy, s nimi súvisiace vzťahy a osobitne vzťahy tzv. akcesorického charakteru. Výslovne ustanovuje, že na všetky právne vzťahy vzniknuté zo spotrebiteľskej zmluvy sa vždy použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Súd preto v súlade s § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka posudzoval otázku premlčania ako aj uznanie dlhu a jeho účinky podľa ustanovení Občianskeho zákonníka.

Z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 01. 03. 2007 vyplýva, že došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru (právnym predchodcom navrhovateľa) k 17. 02. 2006 a teda po prvý krát mohlo byť právo uplatnené na súde dňa 18. 02. 2006. Týmto dňom začala plynúť všeobecná trojročná premlčacia doba, ktorá uplynula dňa 18. 02. 2009. Keďže navrhovateľ doručil návrh na súd dňa 20. 07. 2012, t.j. po uplynutí premlčacej doby, v dôsledku premlčania práva nebolo možné nárok navrhovateľa priznať, preto súd návrh v celom rozsahu zamietol.

Na vyššie uvedenom závere súdu nič nemení fakt, že navrhovateľ uzatvoril s odporcom dňa 07. 06. 2011 Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku. Pokiaľ ide o predmetnú dohodu, súd ju považoval za absolútne neplatný úkon v zmysle § 39 OZ predovšetkým pre rozpor s dobrými mravmi a so zákonom o ochrane spotrebiteľa.

Inštitút uznania dlhu zakotvený v § 558 OZ ako jednostranný právny úkon dlžníka adresovaný veriteľovi zakladá vyvrátiteľnú právnu domnienku, že v čase uznania dlh existoval. Ide teda o jednostranný právny úkon, ktorý má iniciatívne vychádzať z vôle dlžníka. Tento právny úkon okrem všeobecných náležitostí pre právne úkony (§ 34 a nasl.) musí mať písomnú formu, musí byť z neho zrejмый dôvod (kauza) vzniku pohľadávky, musí v ňom byť presne určená výška pohľadávky a napokon musí obsahovať aj prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť. Uznáním dlhu nevzniká nový záväzok. Na základe neho však dochádza k zastaveniu plynutia pôvodnej premlčacej doby a namiesto nej odo dňa, keď došlo k uznaniu, začne plynúť nová desaťročná premlčacia doba (§ 110 ods. 1). Uznať možno aj premlčaný dlh. Uznávací prejav dlžníka bude mať právne účinky len vtedy, ak dlžník vedel, že dlh je premlčaný. Súd má za to, že spôsob akým došlo k uzatvoreniu dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa XX. XX. XXXX je nekalá obchodná praktika. Predovšetkým uzatvorenie dohody inicioval navrhovateľ (prostredníctvom zástupcu N. C., ktorá nie je štatutárnym orgánom navrhovateľa, bez predloženia osobitného splnomocnenia) a nie dlžník v čase, keď nárok navrhovateľa bol viac než 2 roky premlčaný. Ide o vopred pripravenú formulárovú dohodu, ktorej obsah nemohol odporca ovplyvniť, pričom vedomosť o premlčaní dlhu je zakomponovaná do bodu 3 dohody označenom ako „Forma splatenia záväzku“ v znení „Osoby v bode 1.2 alebo 1.3 (t.j. dlžník alebo spoludlžník) vyhlasujú, že majú vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch“, pričom v texte dohody už nie je zmienka o tom, že odporca bol poučený o význame premlčania a dôsledkoch uznania dlhu. Okrem toho zakomponovanie vyhlásenia o vedomosti o premlčaní dlhu do bodu 3 dohody s názvom „Forma splatenia záväzku“ je zavádzajúce, keď vedomosť o premlčaní dlhu nemá s formou splatenia záväzku žiadnu súvislosť, zvlášť keď uznanie záväzku bolo upravené v samostatnom bode 2 dohody, kde je v časti uznania záväzku vypísaná iba suma istiny, (príslušenstvo nie je špecifikované a teda ani uznané) a taktiež je nesprávne ako pôvodný veriteľ označená spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. (hoci zmluva bola uzatvorená s VÚB, a.s.). Súdu je z úradnej činnosti známe (z iných súdnych konaní, v ktorých vystupuje navrhovateľ), že navrhovateľ pri uzatváraní dohôd o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku nepoučuje dlžníkov o inštitúte uznania dlhu, ani o jeho následkoch, ani o význame premlčania. Dohoda teda nebola uzatváraná s odporcom s cieľom poskytnutia výhody splátok (v dohode ani nebola vyplnená výška mesačnej splátky), teda v prospech spotrebiteľa, ale naopak za účelom predĺženia premlčacej doby na 10 rokov na úkor nevedomosti spotrebiteľa. Súd má za to, že takýto postup navrhovateľa pri uzatváraní dohody je nekalou obchodnou praktikou v zmysle § 8 ods. 3, 4 zákona č. 250/2007 Z.z. (zákaz používania nekalých obchodných praktík upravuje § 4 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z.), ktorá je v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti a v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 OZ). Z uvedených dôvodov súd považoval Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku za absolútne neplatný právny úkon v zmysle § 39 OZ, nakoľko spôsob akým došlo k jej uzatvoreniu je v rozpore so zákonom o ochrane spotrebiteľa ako aj v rozpore s dobrými mravmi (rovnaký záver o neplatnosti dohody v obdobných veciach vyslovil napr. Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku sp. zn. 13Co/333/2014 zo dňa 17. 03. 2015, Krajský súd Trenčín v rozsudku sp. zn. 6Co/619/2014 zo dňa 24. 02. 2015, Krajský súd Žilina v rozsudku sp. zn. 8Co/661/2014 zo dňa 27. 02. 2015 a vyplýva aj z rozsudku NS SR sp. zn. 3MCdo 12/2014 zo dňa 21. 04. 2015). Keďže predmetná dohoda je neplatná, nemala za následok plynutie novej premlčacej doby v zmysle § 110 ods. 1 OZ.

Pokiaľ ide o aktívnu legitímáciu navrhovateľa, keďže navrhovateľ mal nadobudnúť časť pohľadávky voči odporcovi zo zmluvy č. XXXXXXXXXXX od banky, súd skúmal, či boli splnené podmienky platného postúpenia pohľadávky v zmysle zákona o bankách. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky) a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa XX. XX. XXXX vyplýva, že došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru k 17. 02. 2006, t.j. úver bol v čase postúpenia splatný v celom rozsahu. Navrhovateľ však nepreukázal, že by VÚB, a.s. zaslala odporcovi pred postúpením pohľadávky

pisomnú výzvu na splatenie dlhu, s ktorým bol v omeškaní dlhšie ako 90 dní. Keďže zákon pre platné postúpenie pohľadávky banky vyžaduje súčasné splnenie oboch podmienok v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, pričom splnenie jednej podmienky súd nemal preukázané, dospel k záveru, že postúpenie pohľadávky z VÚB, a.s. ako postupcu 1/ na navrhovateľa bolo neplatné v zmysle § 39 OZ.

Vzhľadom na vyššie uvedené, súd návrh z dôvodu premlčania a pre nedostatok aktívnej legitímácie navrhovateľa zamietol.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému odporcovi, ktorý návrh na náhradu trov konania nepodal, náhradu trov konania nepriznal. Vedľajší účastník na strane odporcu podal návrh na náhradu trov konania, avšak okrem oznámenia o vstupe do konania zo dňa 18. 09. 2012, neurobil žiadny úkon. Súd teda dospel k záveru, že mu žiadne trovy nevznikli, preto ani vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia, písomne vo vyhotovení trojmo na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní treba popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a - sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p., odvolateľ bez svojej viny nemohol predložiť alebo označiť dôkazy do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa zákona č.

233/1995 Z. z. Exekučný poriadok v znení neskorších predpisov.